

DRWECA

Z DODATKAMI: „OPIEKUN MŁODZIEŻY“, „NASZ PRZYJACIEL“ i „ROLNIK“

„Drwęca” wychodzi 3 razy tygodniowo, we wtorek, czwartek i sobotę rano. —
Przedpłata wynosi dla abonentów miesięcznie z doręczeniem 1,30 zł.
Kwartalnie wynosi z doręczeniem 3,89 zł.

Przyjmuje się ogłoszenia do wszystkich gazet.

Druk i wydawnictwo „Drwęca” Sp. z o. p. w Nowemście.

Cena ogłoszeń: Wiersz w wysokości 1 milimetra na stronie 6-linowej 15 gr,
na stronie 8-linowej 50 gr, na 1 stronie 60 gr. — Ogłoszenia drobne: Napisowe
słowo (tłusto) 30 gr każde dalsze słowo 15 gr. Ogłoszenia zagran. 100% więcej.

Numer telefonu: Nowemiasto 8.

Adres telegr.: „Drwęca” Nowemiasto-Pomorze.

ROK XIII.

NOWEMIASTO-POMORZE CZWARTEK, DNIA 7 GRUDNIA 1933

NR. 144

Hiszpanja otrząsnęła się z pod wpływów destrukcyjnych skrajnej lewicy i poszła na prawo.

Ostatnio odbyły się wybory w Hiszpanji. W Hiszpanji, jak wiadomo, po rządach dyktatorskich Primo de Rivera nastąpiła rewolucja. Dyktatura i monarchizm zostały utracone, a ogłoszona została republika. Do władzy doszły skrajne elementy lewicowe. W całym kraju rozpełtały się zamieszki, zaburzenia, a przedewszystkiem zawzięte przesławanie Kościoła kat. i religji kat. Palono klaszatory, niszczone świątynie Pańskie, rozwiązywano zakony, wypędzano zakonników, poznoszono wszystkie szkoły i zakłady naukowe, utrzymywane przez Kościół kat., nie dając w zamian za to żadnego ekwiwalentu itd. W ten sposób rósł w kraju nie tylko zamęt moralny, ale i społeczno-gospodarczy, jako że lewica żadnej ulgi w ciężkim położeniu gospodarzem pogrążonej ludności kraju stworzyć nie była w stanie. Przez pewien czas zdawało się naprawdę, że katolicka Hiszpanja pogrąży się w bezmiarze rozprężenia i anarchji i rzuci się w odmęt bolszewizmu. Jednak stało się na szczęście inaczej. Fatalne skutki takich rządów otworzyły społeczeństwu hiszpańskiemu oczy. Przyszło otrzeźwienie i u tych, którzy początkowo dali się oszołomić szumnym hasłom i pustym frazesom demagogicznym. Dowodem tego ostatnie wybory.

Wyniki wyborów w Hiszpanji przedstawiają się następująco:

Stronnictwa prawicowe — 207, centrum — 150, w tem 88 radykałów, stronnictwa lewicowe — 116, w tem 60 socjalistów.

Nowa izba liczyć będzie 473 deputowanych.

Przesunięcie na prawo zaakcentowane zostało więc dobitnie, jasno i bez wątpliwości.

Wybory obecne dowiodły, że większość wyborów hiszpańskich nie zgadza się z polityką dotychczasową, nie aprobuje nastawienia antyreligijnego i socjalistycznego. Główną siłą, która przeważała szalę zwycięstwa na rzecz prawicy, były kobiety, głoszące po raz pierwszy w dziejach Hiszpanji.

Nie oznacza to odsunięcia się większości wyborców od republiki i o zwrocie na korzyść monarchji. Przywódca bloku prawicy, prof. Gil Robles, oświadczył, iż powrót do monarchji byłby zapoczątkowaniem w Hiszpanji okresu wojny domowej: **program bloku ogranicza się do postulatów zaprzestania polityki antyreligijnej, socjalistycznej oraz do żądania rozbudowy gospodarki w duchu solidarności i zgody społecznej.**

Definitywnym rezultatem wyborów jest wycofanie socjalistów z rządu. Blok socjalistyczny, który liczył w konstytuancie 120 posłów, otrzymał teraz wszystkiego 60 mandatów w mowym parlamencie i nawet w połączeniu z lewicą republikańską nie będzie już mógł wywierać wpływu na skład rządu.

Wyborczatem dały Hiszpanji nowy parlament, który na dłuższy okres czasu utrwali oblicze polityczne kraju i ustabilizuje sytuację i przyniesie — miejmy nadzieję — zmianę na lepsze tak ciężko doświadczonemu krajowi.

Bomby, samosąd i wrząca woda towarzyszyły ponownym wyborom w Hiszpanji.

W 12-tu prowincjach Hiszpanji odbyły się w niedzielę, 3 grudnia, ponowne wybory, mające na celu powołanie w drodze sabotażu 95 posłów do Kortezów. Atmosfera polityczna jest niezwykle naprężona. Jak wiadomo, w ciągu 15 dni ministerstwo spraw wewnętrznych trzymało kraj w niepewności co do rezultatów pierwszych wyborów. Wreszcie ogłoszono oficjalne wyniki wyborów

z dnia 19 listopada. Według wykazów urzędowych prawica zdobyła 171 mand. czyli większość.

W tych warunkach agitacja wyborcza przybrała olbrzymie rozmiary. W całym kraju rozlepiono mnóstwo afiszów wyborczych, a ulice miasta zostały pokryte rozrzuconymi z samolotów odezwaniami. Ukazały się również w Madrycie i większych miastach transparenty wyborcze, zawieszane na gmachach, fontannach i pomnikach. Wśród napisów nie brakło hasła: „Niech żyje Alfons 13-ty”.

Teror i bójki rozwiłmożniły się na kilka dni przed wyborami.

W Barcelonie stale rzucono bomby. W stolicy państwa również widocznie było podniecenie, tembardziej, że wobec strajku kelnerów zamknięto kawiarnię i restaurację. Olbrzymie tłumy wyległy na ulice. Nie przyczyniły się do uspokojenia umysłów powiedzenie szefa radykałów Lerroux do dziennikarzy: „Możecie się przygotować panowie do zarejestrowania w nadchodzący poniedziałek aktów wyspce „sensacyjnych”.

W jednym z biur wyborczych grupa zakonnice obrzucona była wyzwiskami. Wynikła bójka, której kres położyła policja. W innym miejscu tłum usiłował zlinczować jednego z kandydatów prawicy, oskarżonego o przekupywanie wyborców.

Gdy prezydent republiki przybył do biura wyborczego, kilku socjalistów powitało go pieśnią międzynarodówki. Równocześnie donoszą, że grupa manifestantów zaatakowała jeden z klasztorów. Doszło do wymiany strzałów między manifestantami a policją. W ogrodzie szpitalnym nastąpiło starcie między przeciwnikami politycznymi. Przybyła policja. Z okolicznych domów wylano na policjantów kilka garneków wrzącej wody. Wogóle cały przebieg wyborów był bardzo burzliwy.

I. ambasador Stanów Zjedn. w Sowieciech

William Bullit.

Po uznaniu przez Stany Zjedn. Sowieców, dzięki wszczętem w tym kierunku krokom przez Litwinowa, sowieck. kom. spraw zagr., I. ambasadorem Stanów Zjedn. w Moskwie zamianowany został William Bullit, który kilka lat bawił w Sowieciech na studiach polityczn. i gospodarczych.

Trojanowski

pierwszy ambasador Rosji sowieckiej w Stanach Zjednocz., dotychczasowy czołowy kierownik sowieckiej polityki gospod.

„Piłka nożna jako czynnik diplomacji”.

Londyn. „Morning Post” pod nagłówkiem: „Piłka nożna jako czynnik dyplomacji” donosi z Berlina:

„Poprawa stosunków polsko-niemieckich, jaka zaznacza się od 14 dni, gdy Hitler odbył dłuższą rozmowę z nowym posłem polskim w Berlinie, została posunięta naprzód, gdy polska drużyna reprezentacyjna rozegrała mecz piłki nożnej z niemiecką drużyną w Berlinie. 30 tysięcy widzów stało z odkrytymi głowami, gdy drużyna polska weszła na arenę i orkiestra hitlerowców w mundurach odegrała polski hymn narodowy”.

Również wszystkie dzienniki i cała prasa sportowa Niemiec środkowych stwierdza jednogłośnie, że przegrana Polaków w meczu piłkarskim z Niemcami nie była zasłużona.

Jezuita w ministerstwie niemieckiem.

Berlin. Znakomity jezuita ks. Fryderyk Muckermann został powołany przez min. Goebbelsa do ministerstwa propagandy.

Nominacja ta wywołała oczywiście olbrzymią sensację w całym Niemczech.

Litwinow u Mussoliniego.

Rzym. Mussolini przyjął komisarza ludowego dla spraw zagr. Litwinowa i odbył z nim długą i serdeczną rozmowę o zagadnieniach polityki zagranicznej, dotyczącej bezpośrednio Italji i ZSRR.

Podpisanie paktu o nieagresji między Jugosławją a Turcją.

Belgrad, 29. 11. Wczoraj po południu podpisany został w min. spraw zagranicznych pakt nieagresji pomiędzy Jugosławją i Turcją. Pakt podpisali: w imieniu Jugosławji min. spr. zagr. Jęftić, w imieniu Turcji min. spr. zagr. Teftir Ruszdi Bej.

Pakt zawiera postanowienia nieuciekania się do wojny jako narzędzia polityki zagranicznej oraz zachowania neutralności na wypadek zaatakowania jednego z kontrahentów przez państwo trzecie.

Pakt zawarty został na lat 5, przyczem, o ile wypowiedzenie jego nie nastąpi w czasie przewidzianym, obowiązywać będzie automatycznie na dalszych 5 lat.

Roosevelt jest podobno obojętny na krytykę bankową.

Prezydent Federal Reserve Board p. Black, który złożył sprawozdanie prezydentowi Rooseveltowi, oświadczył, że niema bynajmniej zamiaru podawać się do dymisji.

Roosevelt wysłuchał podobno obojętnie krytyki swych posunięć w dziedzinie monetarnej oraz zaznaczył, że sprawa pokrycia srebrem jest rozpatrywana już od pewnego czasu, lecz w ostatnich dniach nie posunęła się bynajmniej naprzód.

Sroga zima ogarnęła Europę

Warszawa. Niedziela była pierwszym dniem mrozu w Warszawie, który dochodził do 15 stopni, w poniedziałek — 16, a w Karpatach w Worochnie — minus 31.

Wrocław. Na Śląsku panują niezwykle silne mrozy. W hrabstwie Glatz termometr spadł do 21 stopni poniżej zera. W górach temperatura wzrasta.

Berlin. W całym Niemczech panuje niezwykle silny mróz. W nocy z niedzieli na poniedziałek notowano w centrum Berlina 13 stopni poniżej zera, a na peryferjach nawet 15 stopni mrozu.

Paryż. W Paryżu termometr wskazał 6 stopni poniżej zera. W lasku bulońskim i w Wersalu zamarły stawy i kanały.

Londyn. I do Anglji zawitała zima w całej swej srogości z dużymi opadami śniegu.

Londyn. W południowej Walji śnieg sięga grubości metra, uniemożliwiając na niektórych liniach komunikację kolejową.

Z południowego i wschodniego wybrzeża Anglji donoszą o silnych burzach.

Obecnie mróz się załamuje.

Podziękowanie dla Pomorza.

Prezydium Stronnictwa Narodowego wystosowało do **sen. ks. Feliksa Bolta**, prezesa zarządu okręg. Str. Nar. okręgu pomorskiego, następujące pismo:

Prezydium Stronnictwa Narodowego, które przywiązuje wielką wagę polityczną do wyniku wyborów samorządowych w dzielnicach zachodnich naszego państwa, poczuwa się do miłego obowiązku przesłania na ręce Sz. Księdza Prezesa wyrazów prawdziwej radości z postawy, jaką narodowe społeczeństwo na Pomorzu wykazało w ostatniej akcji wyborczej.

Przez tę postawę został **udaremniony cel, do jakiego dążyli nasi przeciwnicy, aby wykazać, że Pomorze przestało być wierne wielkim ideałom i hasłom Obozu Narodowego.**

Będąc pewni, że do tego nigdy nie dojdzie i że wytrwała walka z naszej strony musi się **skończyć ostatecznym naszym zwycięstwem**, dziękujemy serdecznie całemu narodowemu Pomorzu za dobrze spełniony obowiązek wobec Ojczyzny.

Prosimy przyjąć, W. Sz. Księżę Prezesie, wyrazy wysokiego szacunku i poważania
Preses Stronnictwa: (—) J. Bartoszewicz
Sekretarz Generalny: (—) K. Wierczak.

Parlamentarny Klub Narodowy do społeczeństwa narodowego Wielkopolski.

Parlamentarny Klub Narodowy uchwalił na posiedzeniu piątkowym wysłać depezę następującą:
„Senator Seyda

„Kurjer Poznański”
Poznań,

Parlamentarny Klub Narodowy przesyła na ręce Pana Senatora głównemu komitetowi wyborczemu Obozu Narodowego w Poznaniu i całemu narodowemu społeczeństwu Wielkopolski gorące słowa uznania i gratulacje z powodu zwycięskiego przeprowadzonych wyborów do samorządu miejskiego
Rybarski.”

Wybory do rad gromadzkich na Polesiu przez aklamację.

Kobryń, 5. 12. „Pat” podaje z Kobrynia, że w dniu wczorajszym rozpisano wybory sołtysów i ich zastępców na terenie powiatu kobryńskiego, które odbyły się przy znacznej frekwencji, sięgającej 95 proc. uprawnionych do głosowania. We wszystkich gromadach przeszły przez aklamację listy BBWR. nr. 1.

Ładne to i wzruszające, nieprawda? Wszyscy jak jeden mąż na jedynkę. Dodać tylko należy, że to się dzieje na Polesiu, gdzie lud o conajmniej sto lat wstecz znajduje się pod względem kulturalno-oświatowym. Z tak ciemnym chłopstwem to nie sztuka robić wybory „przez aklamację”.

Wybory w miastach Małopolski 10 grudnia.

W dniu 10-go grudnia rb. odbędą się wybory do rad miejskich w 31 miastach województwa krakowskiego. — Ogółem z wyborów wyjść ma 598 mandatów radnych miejskich. Wybory odbędą się, jak na Pomorzu i Poznańskiem, na mocy nowej ustawy o ustroju samorządu.

Już 185 karteli zostało zarejestrowanych.

Warszawa. Jedno z pism donosi, że onegdaj został zarejestrowany jeszcze jeden nowy kartel, już 185 z rzędu. Zarejestrowano kartel połączonych 8 fabryk garbarskich m. in. z warszawskich garbarni Br. Pfeiffer i „Temler i Szwede”.

Tak to w rzeczywistości wygląda walka z kartelami, które jak pijawki wysysają ostatnie soki materialne z naszego życia.

Wierna przyrzeczeniu matki

POWIEŚĆ.

26

(Ciąg dalszy).

— Przykro mi powiedzieć pani, że mamy rozkaz przeszukania jej rzeczy — odezwał się urzędnik policyjny, któremu mimowoli imponowało jej zachowanie. Jesteś pani posądzoną o przywłaszczenie sobie pewnych dokumentów i kosztowności.

— Posądzoną o zwykłe złodziejstwo!... O Boże!... Oszczędźcie mi przynajmniej zniewagi osobistej rewizji. Oto mój koszyk i sakiewka.

Za pociśnięciem dzwonka jakaś wysoka kobieta stanęła w progu.

— Mistress Forster — odezwał się urzędnik — proszę obszukać starannie uwieszoną, czy nie ma przy sobie jakich papierów albo klejnotów.

— Oszczędźcie mi choć tego! — błagalnie zawołała Irena. — Sama wam wszystko oddam.

Ale kobieta odprowadziła ją drżącą wstrętem ze sobą, a kiedy drzwi zamknęły się za niemi,

Rozwiązanie „Rozwoju” w całej Polsce.

„Rozwój” to organizacja do walki z żydowskim zalewem gospodarczym.

Warszawa. Wojewoda Jaroszewicz wydał decyzję rozwiązania stowarzyszenia „Rozwój” z siedzibą w Warszawie i z oddziałami na terenie całej Polski.

Pod zarzutem, że działalność „Rozwoju” **zagrozała bezpieczeństwu publicznemu, zdecydowano obecnie rozwiązanie towarzystwa. Lokale „Rozwoju” zostały opieczętowane.**

Co z majątkiem „Rozwoju”?

Odwołanie do ministerstwa.

Przeciwko decyzji o rozwiązaniu T-wa „Rozwój”, wydanej przez Komisariat Rządu, przysługuje instytucji tej prawo odwołania się do ministra spraw wewnętrznych w ciągu 14 dni.

Wczoraj odbyło się posiedzenie członków Naczelnej Rady Nadzorczej „Rozwoju”, które postanowiło niezwłocznie wnieść odwołanie od decyzji o rozwiązaniu.

W decyzji rozwiązującej nie zostało wskazane, na jaki cel obrócony ma być majątek „Rozwoju”. Według nowego prawa o stowarzyszeniach władze **mogą o tem same zdecydować. Majątek „Rozwoju” pochodzi z szeregu fundacji i darów osób prywatnych. M. in. w skład tego majątku wchodzi obfita biblioteka żydoznawcza.**

Wobec całkowitego rozwiązania „Rozwoju” Komisariat Rządu wyznaczy w nadchodzącym tygodniu przymusowego likwidatora stowarzyszenia.

„Prawo ubogich” dla starosty.

Podania służącej sąd nie uwzględnił.

Onegdaj na wokandyzie sądu okręgowego wydział cywilny 11-ty znalazła się sprawa, wytoczona przez pewnego starostę prowincjonalnego p. S. przeciwko b. żonie o rozwiązanie umowy majątkowej, zawartej między małżonkami. Najciekawszym momentem w całej sprawie jest to, że **starosta wniósł do sądu obszernie umotywowane podanie o przyznanie „prawa ubogich”, podając, że jedynym jego dochodem jest pensja 500 zł miesięcznie.**

— Jest to tak małe wynagrodzenie, że nie mogę pozwolić sobie na opłacenie kosztów sądowych i adwokackich — wywodził starosta.

Sąd przyznał staroście „prawo ubogich”.
Również rozpatrywano sprawę niezamożnej służącej, Marjanny K., która wniosła do sądu skargę przeciwko Stefanowi M. o zapłacenie alimentów za dziecko. Jednocześnie służąca złożyła prośbę o przyznanie „prawa ubogich”, pisząc co następuje:

— Pracuję jako posługaczka w instytucie radowym im. Curie-Skłodowskiej. Pobieram pensji 50 złotych miesięcznie, płacę za utrzymanie dziecka w żłobku.

Sąd Gromadzki nie uwzględnił prośby Marjanny K. o przyznanie „prawa ubogich.”

I na Węgrzech wzmaga się ruch przeciw żydom.

Budapeszt. Studenci przedłożyli senatowi uniwersytetu memoriał, w którym domagają się otwarcia uniwersytetu, oddzielenia żydów w salach wykładowych od chrześcijan oraz przyjmowania żydów do uniwersytetu przez specjalny wydział, w którymby zasiadali mężowie zaufania studentów chrześcijańskich.

Na wypadek uwzględnienia tych życzeń studenci wyrażają gotowość czuwania nad utrzymaniem spokoju.

W odpowiedzi senat stwierdził, że uniwersytet został zamknięty z winy studentów i odrzucił przedłożony mu memoriał, jak również projekt utrzymania porządku przez studentów, którzy w tem zawiedli.

Delegacja organizacji studenckich w Pięciokościolach oświadczyła rektorowi, że studenci nie panują nad położeniem, gdyż czynniki zewnętrzne, zyskały ogromny wpływ nad studentami.

urzędnik odezwał się.

— To dziwne, jak pozory często mylą! Ta dziewczyna wygląda niewinnie jak anioł i już o mało com jej uwierzył, a jednak oto na dnie jej koszyka są niezbyte dowody jej winy: złoto i klejnoty. Papierów niema śladu, ale mogła je zniszczyć w drodze.

— Złodziejka czy nie, jest ona w każdym razie niezwykłą dziewczyną. Jeżeli całego swego serca nie włożyła w tę modlitwę przed chwilą, to ja się na tem nie znam. Co to za podły fach nasz... tropić ludzi jak psy gończe za zwierzem. Oczy tej dziewczyny przeszły mnie do głębi duszy — mówił policjant.

Mistress Forster, powróciwszy za chwilę ze swoją ofiarą, oświadczyła, że nic nie znalazła.

— A jednak w koszyku pani znajdują się zabrane generałowi klejnoty i złoto, które zmuszony będę złożyć do rąk szeryfa.

— Złoto i klejnoty nie są moją własnością. Dane zostały mi dla mojej matki przez jej ojca i potrzebuje ich ona bardzo w tej chwili.

— Przyjmij pani moją życzliwą radę i nie tłumacz się, bo każde słowo będzie brane pod

Bezczelne żądania żydów.

„Polska z czasem będzie pod kontrolą żydów”.

Prasa żydowska od czasu, gdy Hitler wypowiedział żydom wojnę, wypisuje artykuły przeciw Hitlerowi, a **zaczyna sobie chwalić stosunki w Polsce.** Znakomity pisarz Adolf Nowaczyński w „Gazecie Warszawskiej” z dn. 26 ub. m. umieścił artykuł p. t. „Wdzięczność”, w którym przypomina, jak to prasa żydowska zachwycała się Niemcami, a szkalowała Polskę.

„Rok temu — pisze Nowaczyński — w amerykańskiej prasie czytało się list żyda polskiego Szaloma Leichtmanna z takim ustępem:

„Porównajcie polskie miasta, mówmy z Berlinem. **Gdyby Niemcy zaopiekowali się Polską, myślę, że Polacy na temby nie stracili.** Wprawdzie byłoby błogosławieństwem, gdyby Polska zdecydowała użyć niektórych nowoczesnych metod w rozwoju kraju, jakie są w użytku dzisiaj w Rosji. Lecz dlaczego my, naród wyższy, mamy tracić czas nad argumentami z tymi, których uważamy za niższych intelektualnie i duchowo? Nie chcę zbyt chwalić, lecz wierzę, że z czasem **Polska będzie pod kontrolą żydów, a gdy ten dzień nadejdzie, będzie to szczęśliwą dla nas godziną i mam nadzieję, że będzie to dzień radosny i dla Polaków.**”

Przypomnienie to jest na czasie, zwłaszcza dziś, gdy żydzi pchają się do Polski drzwiami i oknami.

Order „Polonia Restituta” i na piersiach masonów.

Katolicka Agencja Prasowa (KAP.), w artykule „Masoneria popiera faszyzm” w wiadomości z Paryża, podaje, iż masoneria, widząc swoje bankructwo w polityce międzynarodowej, przystosowuje się do nowych warunków i zaczyna opowiadać się za formami faszyzmu. Masoneria rezygnuje już z demokracji i poprzez dyktaturę, o ile tylko ci nowi ludzie pójdą na pasku wołnomularzy. Przestrzega i do czujności wzywa katolików francuskich „La France-Catholique”. „KAP” pisze dalej:

„Przestrogi „La France Catholique” są bardzo na czasie i w Polsce. Masoneria u nas rozdziwiła się, większy jej odłam zalicza się do obozu BBWR., wpływając zwłaszcza na politykę wyznaniową i oświatową”.

Z okazji 15-lecia niepodległości naszego państwa wielki mistrz loży masonskiej na Polskę, prof. Mieczysław Wolfke oraz szereg innych masonów zostało odznaczonych orderem „Polonia Restituta”.

Szpital żydowski w Warszawie siedliskiem jacejki komunistycznej.

Rewizja i aresztowania w szpitalu żydowskim.

Od dłuższego czasu warszawskie władze bezpieczeństwa otrzymywały wiadomości o podejrzanych tajnych zebraniach na terenie szpitala żydowskiego na Czystem. Personel tego szpitala jest bardzo liczny, wynosi bowiem 105 osób, przeważnie żydów.

Już w toku wstępnych dochodzeń stwierdzono z całą pewnością, iż wielu pracowników szpitala oraz kilku lekarzy pozostaje w bardzo bliskim kontakcie z organizacjami wyrotowymi, a szczególnie z centralą Polskiej Partii Komunistycznej w Moskwie.

Przeprowadzono szczegółową rewizję. Znaleziono bardzo obfity materiał obciążający w postaci kilkuset kg. odezw i ulotek o treści antypaństwowej, szereg dokumentów i instrukcji oraz bardzo wiele kompromitujących notatek w gabinetach kilku lekarzy. Ogółem aresztowano 45 osób z wśród personelu szpitalnego oraz 9 lekarzy, wszystkich żydów.

uwagę.

— Mówię tylko prawdę, a ta musi wykazać moją niewinność. Jakich papierów szukacie panowie?

— Testamentu generała Darringtona, skradzionego wraz z pieniędzmi. Oto pani masz wczorajszą gazetę z opisem całego wypadku, przestany nam z X.

Widok dużych liter nagłówka telegraficznych wiadomości, zespalających jej imię z ohnym mordem, palił jej oczy jakby rozpalonym żelazem. Drżąc od stóp do głów, zrozumiła teraz całą obwiniającą doniosłość faktu zniknięcia testamentu. Jakże zdoła dowieść, że pieniądze i kosztowności otrzymała od generała Darringtona? Czy wiadomość o jej aresztowaniu nie zabije matki? Czy nie byłoby jakiego sposobu utrzymać ją w nieświadomości tego, co się stało?

W szalonym wirze rozpętanych myśli wspomnienie matki było jedynym środowiskiem, dokoła którego obracało się jej wszystko. Wkońcu, zdobywszy się na energję, zapytała:

— Chcesz pan osadzić mnie w więzieniu?

C. d. n.

